

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Subdelegación del Gobierno en Guipuzkoa — Extranjeria

Verwerende partij: Samir Zaizoune

Dictum

Richtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven — met name de artikelen 6, lid 1, en 8, lid 1, ervan, gelezen in samenhang met artikel 4, leden 2 en 3 — dient aldus te worden uitgelegd dat zij in de weg staat aan een regeling van een lidstaat als aan de orde in het hoofdgeding, op grond waarvan in geval van illegaal verblijf van onderdanen van derde landen op het grondgebied van die staat, naargelang van de omstandigheden, ofwel een geldboete wordt opgelegd ofwel de verwijdering wordt gelast, waarbij beide maatregelen elkaar wederzijds uitsluiten.

⁽¹⁾ PB C 93 van 29.3.2014.

Arrest van het Hof (Derde kamer) van 23 april 2015 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunal de grande instance de Nîmes — Frankrijk) — Jean-Claude Van Hove/CNP Assurances SA

(Zaak C-96/14) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Richtlijn 93/13/EEG — Oneerlijke bedingen — Verzekeringsovereenkomst — Artikel 4, lid 2 — Beoordeling van het oneerlijke karakter van contractuele bedingen — Uitsluiting van bedingen betreffende het eigenlijke voorwerp van de overeenkomst — Beding dat ertoe strekt de aflossing van een hypothecaire lening te garanderen — Volledige arbeidsongeschiktheid van de kredietnemer — Uitsluiting van die dekking wanneer de betrokkene geschikt wordt verklaard om een al dan niet bezoldigde activiteit uit te oefenen)

(2015/C 205/12)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Tribunal de grande instance de Nîmes

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Jean-Claude Van Hove

Verwerende partij: CNP Assurances SA

Dictum

Artikel 4, lid 2, van richtlijn 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten moet aldus worden uitgelegd dat een beding in een verzekeringsovereenkomst dat ertoe strekt de betaling van de aan de kredietgever verschuldigde aflossingen te garanderen in geval van volledige arbeidsongeschiktheid van de kredietnemer slechts onder de in die bepaling bedoelde uitzondering valt voor zover de verwijzende rechter vaststelt dat dat beding:

— ten eerste, gelet op de aard, de algehele opzet en de voorwaarden van het contractuele kader waarvan het deel uitmaakt alsook op de juridische en feitelijke context ervan, een kernprestatie van dat contractuele kader vastlegt, die er als zodanig kenmerkend voor is en

- ten tweede duidelijk en begrijpelijk is geformuleerd, dat wil zeggen dat het beding uit grammaticaal oogpunt begrijpelijk is voor de consument en dat bovendien in de overeenkomst de concrete werking van het mechanisme waarop het betrokken beding betrekking heeft, alsook de verhouding tussen dit mechanisme en het mechanisme dat is voorgeschreven door andere bedingen op een transparante wijze wordt uiteengezet, zodat de consument op basis van duidelijke en begrijpelijke criteria de economische gevolgen die er voor hem uit voortvloeien, kan inschatten.

⁽¹⁾ PB C 142 van 12.5.2014.

Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 23 april 2015 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Varhoven administrativen sad — Bulgarije) — GST — Sarviz AG Germania/Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” Plovdiv pri Tsentralno upravlentie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Zaak C-111/14) ⁽¹⁾

(Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde — Richtlijn 2006/112/EG — Beginsel van fiscale neutraliteit — Tot voldoening van de btw gehouden persoon — Onjuiste berekening van de btw door de ontvanger — Onderwerping van de dienstverrichter aan de btw — Weigering van de teruggaaf van de btw aan de dienstverrichter)

(2015/C 205/13)

Procestaal: Bulgaars

Verwijzende rechter

Varhoven administrativen sad

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: GST — Sarviz AG Germania

Verwerende partij: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” Plovdiv pri Tsentralno upravlentie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Dictum

- 1) Artikel 193 van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde, zoals gewijzigd bij richtlijn 2010/88/EU van de Raad van 7 december 2010, moet aldus worden uitgelegd dat de belasting over de toegevoegde waarde uitsluitend verschuldigd is door de belastingplichtige die een dienst verricht, wanneer die dienst is verricht vanuit een vaste inrichting in de lidstaat waar die belasting verschuldigd is.
- 2) Artikel 194 van richtlijn 2006/112, zoals gewijzigd bij richtlijn 2010/88, moet aldus worden uitgelegd dat de belastingdienst van een lidstaat de ontvanger van diensten die vanuit een vaste inrichting van de dienstverrichter zijn verricht, niet als de tot voldoening van de belasting over de toegevoegde waarde gehouden persoon kan aanmerken wanneer zowel de verrichter als de ontvanger van die diensten op het grondgebied van eenzelfde lidstaat is gevestigd, ook al heeft die ontvanger die belasting reeds voldaan op basis van de onjuiste veronderstelling dat de dienstverrichter niet over een vaste inrichting in die staat beschikte.
- 3) Het beginsel van neutraliteit van de belasting over de toegevoegde waarde moet aldus worden uitgelegd dat het zich verzet tegen een nationale bepaling op grond waarvan de belastingdienst de dienstverrichter de teruggaaf van de door hem betaalde belasting over de toegevoegde waarde kan weigeren terwijl de ontvanger van die diensten, die deze belasting over die diensten eveneens heeft betaald, het recht op aftrek van die belasting is ontzegd op grond dat hij niet over het overeenkomstige belastingdocument beschikte, en belastingdocumenten volgens het nationale recht niet meer mogen worden aangepast wanneer een definitieve navorderingsaanslag is vastgesteld.

⁽¹⁾ PB C 142 van 12.5.2014.